

af denne Sag, som der paa nogen Maade kan være Tale om. Derimod anser jeg det for uforsvarligt at følge Mindretallet, der aabenbart stiller hen imod et nyt, fælles Sygehus for Hær og Flaade. Det er alt for meget at stille i Udsigt, og det vil være adskillige Aar, inden vi ville være i Stand til at anvende saa store Midler til dette Øjemed, som der nødvendigvis maatte blive Tale om. Den her valgte Fremgangsmaade er en billig og forsvarlig Anvendelse af de for Haanden værende Midler, og jeg vil derfor varmt anbefale Tinget at følge Ministeren og Flertallet.

Pinstrup: Det overraskede mig ikke, at den højtærede Minister ikke kunde være enig med det Mindretal, paa hvis Vegne jeg har talt. Jeg kan fremdeles ikke se andet, end at ved Gennemførelsen af Lovforslaget vil man begynde paa noget, som man ikke ser Ende paa. Vi kunne være sikre paa, at saa snart dette Hospital er bygget, vil der komme til at lyde Røster om, at det er uforsvarligt og skandaløst at lade Hospitalet i Rigensgade blive, som det er, det maa omdannes, eller der maa bygges et nyt Hospital for Hæren. Alle de her henhørende Spørgsmaal burde have været klart belyste, saa at man havde vidst, hvad det betød, at man nu gaar til at skabe et særligt Hospital for Søværnet. Vi erkende, at det nuværende Sygehus er overfyldt, og vi have vist en Udvej til at aflaste det med 100 Patienter. Jeg tror at turde sige, at Udvalgets Medlemmer med en enkelt Undtagelse maatte erkende, at den af os foreslaaede Ordning var meget brugelig. Jeg tror ikke, at vi faa denne Statsbygning solgt i de første Aar, og man kan derfor godt bruge den midlertidig til dette Øjemed, indtil man fik mere Klarhed over denne Sag. Jeg er ikke i Tvivl om, at den her af Ministeren foreslaaede Ordning vil volde større aarlige Udgifter end nu. Den vil kræve Ansættelse af flere Læger og flere Funktionærer. Den vil være baade upraktisk og dyr, og den er, som sagt, ingen endelig Ordning, vi maa ikke tro, at vi ere færdige med de militære Hospitalsforhold her i København, selv om vi bevilge den halve Million, der her er Tale om.

Ordføreren (Carl Hansen): Den ærede Ordfører for Mindretallet (Pinstrup) udtalte før og gentog nu, at den af Ministeren foreslaaede Ordning ikke er nogen endelig Ordning, og deri har han Ret. Jeg er ogsaa enig med ham i, at man kan risikere, at der straks efter dette Hospitals Opførelse kommer

Krav frem om at opføre et nyt Hospital for Hæren eller i alt Fald om en Hovedistandsættelse af Hospitalet i Rigensgade. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at det heldigste vilde have været, om vi kunde være naaet til at faa et Overblik over en fuldstændig ny Hospitalsordning for Hæren og Søværnet. Men der har i Udvalget ikke været Stemning derfor i tilstrækkelig Grad, og naar der ikke har været det, synes det mig, at der ikke har været nogen Aarsag for Mindretallet til at tage den Stilling, at man vil have Sagen udsat, saa meget mere som Forholdet vil blive det, at selv om man anvender Garnisonshospitalets Plads fuldt ud, kan man ikke tilvejebringe et Hospital der, som kan rumme alle de syge i Hær og Flaade. Men naar det er Tilfældet, ser jeg ikke rettere, end at man lige saa godt kunde ordne sig paa den Maade, at man nu opførte et Hospital stort nok til at aflaste Garnisonssygehuset i Fremtiden, saa det kan afgive Plads nok for de øvrige syge fra Militæretaterne her i Hovedstaden.

Naar Udvalget i Betænkningen har udtrykt, at Forudsætningen for at tiltræde Lovforslaget er, at man ikke forlanger et nyt Hospital opført for Hærens syge og heller ikke forlanger Garnisonssygehuset ombygget i en nær Fremtid, ønsker jeg at understrege det her. Udvalget har udtalt i sin Betænkning som sin Opfattelse, og det er tiltraadt fra alle Sider, at om end fuldt tilfredsstillende Ordning med Hensyn til alle de Krav, der i Nutiden stilles til moderne Sygehuse, ikke hermed vil opnaas ved en mindre Ombygning af det gamle Garnisonshospital i Rigensgade, er Forholdet dog saaledes, at man kan tilvejebringe en forsvarlig Sygehusbehandling der i en længere Fremtid. Man kan ogsaa med forholdsvis mindre Bekostning tilvejebringe saadanne Forbedringer der, at Hospitalet i en lang Aarrække kan gøre fuld Fyldest. Jeg ønsker, at den højtærede Forsvarsminister vil give sin Tilslutning til dette her i Salen, ligesom han har gjort det i Udvalget. Man kan ganske vist ikke binde Lovgivningsmagten og Administrationen i Fremtiden, men det har alligevel sin Betydning, at den nuværende Forsvarsminister tiltræder den Forudsætning, der ligger til Grund for Udvalgets Indstilling.

Jeg vil blot endnu gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører for Mindretallet (Pinstrup) om et Par Punkter, hvor jeg ikke er enig med ham. Han sagde før med Hensyn til den midlertidige Ordning, at man kunde anbringe de kønssyge ude paa